

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ)

Ἐν Ἑλλάδι Δραχ. 10
Ἀλλοδαπῆς Δρ. χρ. 10

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου
μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἰτις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Γ. Λαμπρόδιν, διευθύνοντα
Ὅδὸς Ἰπποκράτους 5.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 14 Νοεμβρίου 1902.

Οἱ Τούρκοι ἔχουσιν, ἀγνοῶ διὰ τίνας λόγους, φήμην δεξιωτάτων διπλωματῶν· ἴσως διότι διπλωματικὴ τέχνη ὀνομάζεται τῶν ἐπαγγελιῶν ἡ συστηματικὴ παραβίασις, ἡ ἀναίσχυρος παλινωδία, τὸ ἀσύστολον ψεῦδος, ἡ ἀτελεύτητος διὰ τῶν ἀναβολῶν παρέλκυσις. Ἀλλ' ἡ ἱστορία δὲν ἐπικυροῖ τὴν φήμην ταύτην. Ἐάν πρό μιᾶς ἐκατονταετηρίδος ἐπιείκοντο, οἱ οἱ ὑπ' αὐτοῦ διὰ τῆς βίας τῶν ὅπλων ὑπαχθέντες λαοὶ συγκροτοῦνται ὑπὸ ἀνθρωπίνων ὄντων παραχθέντων ὑπὸ τῶν αὐτῶν τῆς φύσεως νόμων, οἵτινες ἀπαρόλλαντο λειτουργοῦσιν ἐν τοῖς πεδίοις τῆς Βουλγάριας καὶ ἐπὶ τῶν ὁροπέδιων τοῦ Τουρκεστάν, ὅθεν ὡς θεῖα μάλιστα τιμωρὸς τῶν ἀμαρτωλῶν τῆς Εὐρώπης λαὸν ἐξώρμησαν, ἂν κατενόουν, ἐπὶ ὅλος ὁ κόσμος κατανοεῖ, οἱ δὲν ἐξηκριβώθη, οὐδ' εἶναι ἀνθρωπίνως δυνατόν νὰ ἐξακριβώθῃ ἡ γνησιότης τῆς ὑπαγραφῆς τοῦ τὰ πάντα ἐν τῇ κόμφῳ τούτῳ διέποντος ἐνὸς καὶ μόνου Θεοῦ, δι' ἧς ἐδόθη δῆθεν τὸ δικαίωμα εἰς τοὺς Μουσουλμάνους μόνους νὰ ζῶσιν ὡς ἄνθρωποι, ἀπηγορεύθη δὲ εἰς τοὺς ὑπὸ τὴν διοίκησιν των λαοὺς νὰ μὴ ἔχωσιν ὅσα καὶ ἐκεῖνοι, τὴν ἐλευθερίαν τῆς συνειδήσεώς των, τὴν θεραπείαν τῆς θρησκείας των, τὴν γλώσσαν καὶ τὰ σχολεῖά των, τὴν ἰσοτιμίαν ἐν τῇ δικαιοσύνῃ καὶ διοικήσει, ἐάν ταῦτα τὰ ἀπλούστατα κατενόουν οἱ Τούρκοι, τὸ ὁσμάνικόν κράτος σήμερον θὰ ἐξετείνετο ἀπὸ τῆς Βουδαπέστης καὶ τοῦ Προύθου μέχρι τοῦ Ταινάρου καὶ ἀπὸ τοῦ Καυκάσου μέχρι τοῦ Σουδάν.

Ἡ ἡλιθιότης των αὐτῇ ἐπιμαρῆθη ἔκτοτε σκληρότατα. Ἀς ἴδωσι τὸν γεωγραφικὸν χάρτην, ὅπως πεισθῶσι περὶ τούτου. Ἀλλὰ τὰ πράγματα κατὰ τὴν τελευταίαν μάλιστα ἐκκοσμοεπίαν ἀποδεικνύουσιν αὐτοὺς τελείως ἀδιορθώτους. Ἐπὶ τῶν ἐν Εὐρώπῃ ἰδίᾳ λειψάντων τῶν κτισσέντων πρὸς τὴν ἀγρίαν μισαλλοδοσίᾳ κατὰ τῶν χριστιανικῶν φύλων, πρὸς τῇ ἐπιμονῇ εἰς τὸ ἀρχαῖον καὶ μὴ ἀνεκτὸν πλῆθος σύστημα τῆς κακοδιοικήσεως, ἐφέρυσαν ἐτέραν τινὰ μέθοδον συνήθη εἰς τοὺς ἐν ἀδυναμίᾳ περιπίπτοντας τυράννους, τὴν μέθοδον τῆς διαιρέσεως τῶν ὑπ' αὐτοὺς λαῶν. Τὸ ἑλληνικὸν στοιχεῖον, τὸ νομοταγέστατον πάντων τῶν ἐν Τουρκίᾳ στοιχείων, προσέβλεπε τὸν φθόνον καὶ τὸ μῖσος αὐτῶν διὰ τὰς εἰρηνικὰς του προόδους. Δὲν ὑπάρχει δὲ μισήτοτερον πρᾶγμα εἰς βαρβάρους τυράννους ἢ τῶν τυραννομένων ἡ πρόδοσις. Κατὰ τῆς προόδου ταύτης εὐρον ὁσμοκρατίαν σήμερον, τοὺς Βουλγάρους. Καὶ ἰδοὺ ἀνοικταῖς ἀμφοτέραις τῆς γερσίν ἀβρόα τὰ ἐπισκοπικὰ τῶν Βουλγάρων βεράτια.

ὑπὸ τὴν ἀμφιλαφῇ σκιά—ἐν μεταχειρισθῶμεν τὴν στερεοτυπὸν καὶ ὑπὸ τὸ βάρος τοῦ φόβου πεπιεσμένην φράσιν τῶν ἐν Βυζαντίῳ συναδέλφων—τῶν βερατιῶν τούτων ἐξήνθησαν οἱ ὠρατοὶ καρποὶ, οὓς ἐκαλλιεργήσαν αἱ ἀβραὶ καὶ ἀσπιλοὶ χεῖρες τῶν Σαράφωφ καὶ Τόντσεφ καὶ τῶν ἄλλων εἰς ὧφ καταληγόντων εὐχολογῶν ὀνομάτων, αἱ περιπέθηται τῶν Βουλγάρων μεταρρυθμίσεις!

Καὶ δὲν θὰ δώσωσι μὲν οἱ Τούρκοι τὰς μεταρρυθμίσεις ταύτας, ὅπως ἐννοοῦσιν αὐτὰς οἱ Βούλγαροι, ἀλλὰ δὲν θὰ σπεύσωσι νὰ προλάβωσι τῆς Εὐρώπης τὴν παρέμβασιν οὐδὲ θὰ ὑπακούσωσιν εἰς οἶαν δῆποτε ἄλλην, πλὴν πολέμου, παρέμβασιν αὐτῆς πρὸς εἰσαγωγὴν μεταρρυθμίσεων ἐν ταῖς εὐρωπαϊκαῖς κτήσεσιν αὐτῶν τοιούτων, ὥστε οἱ οἰκονομῶντες αὐτὰς χριστιανοί, εἴτε Ἕλληνες, εἴτε Βούλγαροι, εἴτε Σέρβοι, εἴτε Ἀλβανοὶ νὰ αἰσθανθῶσιν ἑαυτοὺς ἀνθρώπους.

Τούτο εἶναι ἀδύνατον. Δευτέραν Ἀνατολικὴν Ρωμυλίαν οὐτε ἡ Εὐρώπη θὰ ζητήσῃ, οὐτε ἡ Τουρκία θ' ἀνεχθῇ. Ἀλλ' αὕτη δὲν θὰ ἀνεχθῇ οὐδὲ κατὰστασιν ὁμοίαν πρὸς τὴν ἐν Κρήτῃ ὑφισταμένην πρὸ τῆς σωτηρίου μεταβολῆς τῆς 9 Δεκεμβρίου τοῦ 1898. Ὅπως ἐξετράφη δὲ μοναρχικὸς φανατισμὸς κατὰ τοὺς τελευταίους μάλιστα τούτους χρόνους τοιούτων μεταρρυθμίσεων εἰσαγωγὴν ἐκδιαζομένην διπλωματικῶς ὑπὸ τῆς Εὐρώπης θ' ἀποδεχθῇ διὰ σφαγῶν, ἐν ἀνάγκῃ δὲ καὶ στάσεων, ἐξ ὧν

καὶ ἡ δύναμις τῆς ὑπὸ τῆς Εὐρώπης πίεσεως θὰ χαλαρωθῇ καὶ ἡ ἀντίστασις τῆς Τουρκίας θὰ ὀθήσῃ τὰ πράγματα μέχρι τῶν ἄκρων.

Ἀλλὰ μεταρρυθμίσεις, αἵτινες οὐτε τὸν ἕνα, οὐτε τὸν ἄλλον τῶν δύο τούτων τύπων θὰ περιβληθῶσι, δὲν θέλουσιν οἱ Βούλγαροι, δὲν θέλουσιν οἱ προστατεῦντες αὐτοὺς μεταρρυθμίσεις δὲ καθιστώσας ἔπος δῆποτε ἐλαφρότερον τὸ βάρος τῆς τουρκικῆς ἐξουσίας, εἰς ἃς φαίνεται εὐδιάθετος νὰ ἀρκεσθῇ ἡ Εὐρώπη, ὅταν μετὰ πάροδον πολλοῦ χρόνου κατορθώσῃ ν' ἀποπύσῃ αὐτὰς παρὰ τῆς Τουρκίας, θὰ ἀποκορύψωσιν οἱ Βούλγαροι, διότι ἡ πραγματικὴ τῆς συνθήκης τοῦ Ἀγίου Στεφάνου δὲν προχωρεῖ οὐδὲ κατὰ ἐν βῆμα δι' αὐτῶν.

Ἡ ἐν τῷ παρόντι ἄρα διπλωματικὴ ἐπιτυχία τῆς Βουλγαρίας ἡ συνιστάμενη εἰς τὴν δοθεῖσαν συναίνεσιν τῶν πέντε Μεγάλων Δυνάμεων, ὅπως μεσολαβήσωσι παρὰ τῇ Τουρκίᾳ πρὸς εἰσαγωγὴν μεταρρυθμίσεων, εἶναι ἀπατηλότης, διότι ἐκ τῶν προτέρων βεβαιούται μετ' ἀσφαλείας, ὅτι ναυαγίον ἀναμένει τοὺς βουλγαρικοὺς πόρους, ὅπως ὑπὸ τὸ πρόσχημα μεταρρυθμίσεων δυνάμει τῆς συνθήκης τοῦ Βερολίνου ἀναζητήσῃ ὑπ' αὐτῆς ἐνταφιασθεῖσα τὸ Ἀγίου Στεφάνου συνθήκην.

Τὸ στάδιον τῶν ἀπογοητεύσεων, εἰς ὃ δὲν θὰ βραδύνωσι νὰ εἰσέλθωσιν οἱ Βούλγαροι, θὰ διαδεχθῶσι καὶ πάλιν οἱ ἡρωικοὶ, ἀλλ' ἀναίμακτοι ἀλαλαγμοὶ τῶν Σαράφωφ καὶ Τόντσεφ, καὶ τούτους κατ' ἀνάγκην ἀναπόδραστον τὸ ἐπίσημον τῆς Βουλγαρίας ἐξοφύλημα καὶ μετ' αὐτὸ ἡ κολοσσιαία ἐκείνη ταραχὴ καὶ κίνησις, ἣν φοβεῖται ἡ Εὐρώπη, ἀλλ' ἣν ἀκριβῶς οἱ φόβοι αὐτῆς μετ' ἀπότης οὕτως εἰπεῖν γοργότητος ἐπιταχύνουσιν.

Γενέσθω τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Ἀλλ' ἀσφαλῶς, ὡς Ἕλληνες, θέλημα τοῦ Θεοῦ δὲν εἶναι νὰ κοιμηθῶμεν ἡμεῖς ναρκούμενοι ὑπὸ τῶν εὐτελεστάτων, ἔστιν ὅτε δὲ καὶ ἀδελφοκτόνων ἀγώνων, εἰς οὓς ἐξωθεῖ ἡμᾶς φαυλοτάτη δημοκρατία. ἴσως θέλημα τοῦ Θεοῦ εἶναι νὰ ἀρχίσῃ τὸ ἔργον τῆς λύσεως τοῦ ἀνατολικοῦ προβλήματος ἀπὸ τοιαύτης ἀφετηρίας, ὥστε ἰκανὸς νὰ εἶναι ὁ παρεμπόδιον μέχρι τοῦ τέρατος χρόνος πρὸς τὴν δέουσαν ἡμῶν παρασκευὴν ἀλλ' οὐδέποτε θὰ γίνῃ θέλημα τοῦ Θεοῦ νὰ βραβεύωνται οἱ νυστάλαιοι, νὰ θριαμβεύωσιν οἱ σηπόμενοι ἐν τοῖς τέμασι τῶν ἐσωτερικῶν ἐρίδων, ν' ἀναγκῶσι δίκαια ἱερά καὶ προαιώνια οἱ ἐνθυμούμενοι αὐτὰ μόνον διὰ λόγων. ἴσως θέλημα τοῦ Θεοῦ εἶναι περὶ τῆς τύχης τῶν ἑλληνικῶν ἡμῶν χωρῶν νὰ ἀρχίσωσιν ἐρίζοντες οἱ δύο κληρονομικοὶ ἡμῶν ἐχθροὶ, οἱ Βούλγαροι καὶ οἱ Τούρκοι, ἀλλὰ ποτε δὲν θὰ γίνῃ θέλημα τοῦ Θεοῦ νὰ κερδαίνουσιν οἱ μὴ παίζοντες τὸ μέγα καὶ εὐγενὲς καὶ ἀναπόφευκτον παίγνιδιον τῶν ὅπλων.

Ὁ δάκτυλος τῆς θείας προνοίας πρὸς τοῦτο τὸ σημεῖον δεικνύει ἡμῖν τὸν δρόμον. Ἀρὰ γε θὰ ἀκολουθήσωμεν αὐτόν;

Η ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΣΥΝΤΑΞΙΣ

Συνέντευξις μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ
κ. Ἀλεξάνδρου Θ. Ζαΐμη.

Αἰσιώτατα συμπεράσματα.

Μετὰ τὸ μακεδονικὸν πρόβλημα, οὗ τὴν λύσιν μαινόμενοι προσπαθοῦσιν οἱ Βούλγαροι νὰ ἐκβιάσωσι παρὰ τῆς Εὐρώπης, καὶ οὗ τὰ στοιχεῖα μετ' ἐξόδου πολιτικῆς ἐυστοχίας ἀνέβυσεν ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος κ. Ἀλ. Θ. Ζαΐμης, ὡς εἶδον οἱ ἡμέτεροι ἀναγνώσται ἐν ταῖς στήλαις ταύταις, ἐκρίναμεν ἀναγκαῖον νὰ ἐρωτήσωμεν τὰς γνώμας τοῦ νῦν κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος περὶ τοῦ ἄλλου, στενότερα συνδεδεμένου πρὸς ἐκεῖνο, ἀχωρίστου μᾶλλον, ζητήματος, τοῦ ζητήματος τῆς στρατιωτικῆς συντάξεως τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν ἡμέραις, καθ' ἃς ἡ μὲν ἐλευθέρα Ἑλλάς συνταράσσεται ἕνεκα τοῦ ἐκλογικοῦ σάλου, ἡ δὲ ἀλύτρωτος καὶ ἡ ἐν διασπορᾷ περιφοδὸς ἀντιζεῖ πρὸς τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐκλογῶν τούτων καὶ ἐν δεινῇ εὐρίσκειται ἀμηχανίᾳ ὅχι περὶ τοῦ τίνα θὰ ἀνδείξῃ κυβερνήτην τὴν μελλοντικὴν ἢ Ἑλλάδα, ἀλλὰ περὶ τοῦ ἂν ἡ ἐπίσημος αὕτη Ἑλλάς θὰ κατανόησιν τὴν ἀποστολὴν τῆς, ἧς ἐπὶ δεκαετηρίδας

ὄλας ἡμέλησεν, ἂν θὰ δειξῇ ἄρτιαν τὴν συνειδήσιν τῶν ἐπαπειλουμένων κινδύνων, ἂν φιλοδοξῇ νὰ συνερίσῃ τρισημιετὴ ἱστορίαν διεκδικούσα ὅσα τῇ ἀνέγκουσι καὶ ὅσα ἀρπαγέντα ὑπὸ φθίνοντος ἤδη πολιτικοῦ προσβλέπονται μετ' ἰσῶν ἀρπακτικῶν διαθέσεων ὑπὸ νέων ἐχθρῶν, ἐν τοιούταις ἡμέραις ἐθεωρήσαμεν σκόπιμον χάριν τῶν ἐκτὸς τῆς ἐλευθερίας γωνίας ἀναγνώστων ἡμῶν νὰ παράσωμεν αὐτοῖς νέα στοιχεῖα ἐλπίδων, νὰ ἐνισχύσωμεν τὴν ἐπὶ τὴν μητέρα πίστιν αὐτῶν, νὰ δώσωμεν ἀναμφισβήτητους ἀποδείξεις, ὅτι ἡ μήτηρ αὕτη δὲν λησμονεῖ τὰς πρὸς τὰ τέκνα τῆς ὑποχρεώσεως, τὰ καθήκοντα πρὸς τὴν τιμὴν τῆς ἰστορίας τῆς· διότι ἡ διεκδικησις τῶν ἀπολεσθέντων δὲν εἶναι ἀπλῶς συμφέροντος ὑπαγόρευσις, ἀλλὰ καὶ τιμῆς καθήκον διὰ τὴν Ἑλλάδα.

Καὶ εὐτυχῶς τῶν ἐλπίδων ἡμῶν τούτων δὲν διεψεύσθημεν. ἴσως οὖρον ὁ κ. Ἀλ. Ζαΐμης δὲν θὰ εἶναι κυβερνήτης τῆς χώρας· ἀλλ' ἡ γνώμη ἀνδρὸς, ὅστις σήμερον μὲν εἶναι ὁ πρωθυπουργὸς αὐτῆς, αὐρὸν δὲ ἀνατιρρήτως θὰ εἶναι ἰσχυρὰς ἐν τῇ βουλῇ μερίδος ὁ ἡγέτης, ἔχει ἀνυπολόγητον σημασίαν, μάλιστα δὲ διότι ἡ γνώμη αὕτη εἶναι καὶ γν' μη τοῦ σὺμπαντος ἔθνους.

Ἦλθον, κύριε πρόεδρε, εἰπὼν αὐτῷ, ἵνα μάθω καὶ μεταδώσω τοῖς ἀναγνώσταις μου τὰς ὑμετέρας γνώμας περὶ τῆς στρατιωτικῆς συντάξεως τῆς χώρας. Ὅτι ὁλόκληρον τὸ ἔθνος διακεκλιμένον τρέφει τὸν πόθον νὰ ἴδῃ στρατὸν, οἱ πάντες γνώσκουσιν. Ἀλλ' ἂν εἴναι κατορθωτὸν τοῦτο, ἀρμδιὸν εἶναι νὰ ἀποφανθῶσιν οἱ κυβερνῶντες τὸν τόπον. Τί φρονεῖ περὶ τούτου ἡ ὑμετέρα ἐξουχότης;

«Πολλὰ παρ' ἡμῖν ὑπάρχουσι τὰ ἐλλειπῆ» ἀπεκρίθη. «Τούτων τινὰ ἴσως ἦσαν ἀναπόφευκτα ἕνεκα τῶν πρὸ τῆς παλιγγενεσίας μακρῶν ἀτυχῶν τοῦ ἔθνους. ἴσως δ' ἄλλας ἐλλείψεις ἡδυνάμεθα νὰ διορθώσωμεν οἱ Ἕλληνες, ἀλλ' ἀντίθετοι καιροὶ, ἀπροσδόκητοι περιπέτεια τοῦ ἔθνους ἐκώλυσαν ἡμᾶς πρὸς τοῦτο. Ἀλλ' εἴτε ἐπαίσαμεν εἴτε μὴ περὶ πάντα τὰ ἄλλα, εἴτε ἀμαρτάνομεν εἴτε βία τῶν περιστάσεων περιπίπτομεν εἰς σφάλματα, δι' ἐν καὶ μόνον θὰ μένωμεν ἀσυγχώρητοι καὶ πρὸ τῶν συγχρόνων καὶ ἐνώπιον τοῦ κριτηρίου τῆς ἱστορίας, ἂν καὶ ἐπὶ μίαν στιγμὴν ἀπὸ σήμερον βραδύνωμεν τὰς πρὸς πολεμικὴν ὀργάνωσιν τῆς χώρας προσπάθειάς ἡμῶν. Τὸ εἶναι ἰσχυρὰν καὶ στρατιωτικῶς συνεταγμένην τὴν Ἑλλάδα ἀποτελεῖ τὸν ἄρτον τῆς ζωῆς τῆς, τὸν ἄερα τῆς ἀναπνοῆς τῆς, εἶναι δὲ ἀφευκτὸς ὁ ἐξ ἀσφυγίας θάνατος αὐτῆς, ἂν, ὡς εἶπον, ἀπολέσῃ τὰς πολυτιμὰς τῶν μέλλοντος φροντιστῆς. Τούτου τοῦ μέλλοντος πρέπει νὰ θέσῃ νῦν ἀσφαλῆ, ἀλλὰ καὶ ταχέως τὰ θεμέλια».

Θωρεῖτε, ἐτόλμησα νὰ παρατηρήσω, ὡς τὸ μᾶλλον ἐπείγον τὸ νὰ συγκεντρώσῃ τὸ ἔθνος πάσας τὰς προσπάθειάς του πρὸς τὴν σύνταξιν τῶν κατὰ στρατιωτικῶν δυνάμεων;

«Πᾶν τούναντιον» μοι ἀπήντησεν. «Ὅταν εἴπω πολεμικὴν ὀργάνωσιν ἐνέουν τὴν τε κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν, διότι Ἑλλὰς ἄνευ στόλου οὐτε ὑπῆρξέ ποτε, οὐτε δύναται νὰ ὑπάρξῃ. Ἀμφοτέρους τοὺς βραχίονας ὀρεῖται μὲν νὰ ἐνισχύσωμεν καὶ δυνάμεθα νὰ ἐνισχύσωμεν. Θεωρῶ δὲ ἀπαισιόδοξους, ἵνα μὴ ἁπλῶς χαρακτηρίσω αὐτοὺς, καὶ ἀνοήτους τὰ πράγματα, τοὺς νομίζοντας, ὅτι δὲν ὑπάρχει πλέον καιρὸς νὰ μαρφαθῶμεν στρατιωτικῶς καὶ νὰ παρασκευάσωμεν ἀξιωμακὸς τὰς πολεμικὰς ἡμῶν δυνάμεις. Καὶ καιρὸς ὑπάρχει ἱκανὸς καὶ τὰ ὑλικά καὶ ἡθικά στοιχεῖα ἀφθονοῦσι πρὸς τοῦτο, ἀρκεῖ νὰ θελήσωμεν, κύριε, γενήσεται ἂν ἄλλοι κληθῶσιν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν; Ποία τύχη ἀναμένει τὸν ἱερὸν τούτον πόθον τοῦ σὺμπαντος ἑλληνικοῦ ἔθνους, ὃν τοσούτον εὐλαβῶς καὶ μετὰ τοῦ κύρους τῆς ὑψηλῆς ὁμῶν θέσεως ἐν διαγυεστέτῃ ἀντιλήξει διεκρινέμεν, κύριε πρόεδρε;

«Οἷα δῆποτε» ἀπεκρίθη «καὶ ἂν προκύψῃ ἀπὸ τῶν ἐκλογῶν κυβερνήσις, ἐκὼσα ἄκουσα θὰ υιοθετήσῃ τὸν πόθον τούτον, ἂν θέλῃ νὰ ζήσῃ ὡς κυβερνήσις. Ἐλπίζω, ἀλλὰ δὲν δύναμαι νὰ βεβαιώσω, ὅτι ἐνδέχεται ὁ ἑλληνικὸς λαὸς νὰ

στείλῃ ὡς ἀντιπροσώπους τοῦ τοσούτους φίλους καὶ ὁμόφρονας, ὥστε νὰ δυνήθωμεν ἡμεῖς νὰ πραγματοποιήσωμεν τὴν ἱερὰν ταύτην ἀνάγκην. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἂν μὴ συμβῇ, ἔχομεν ἀδιάσειστον ἀπόφασιν μετὰ τῶν φίλων μου εἴτε πολλῶν, εἴτε ὀλίγων, νὰ συνετέλσωμεν εἰς τὴν πραγμάτωσιν τῆς υπερτάτης ταύτης ἀνάγκης. Εἶναι ξένον πρὸς τὰς παραδόσεις τῆς οἰκογενείας μου τὸ πολιτεύεσθαι χάριν τοῦ πολιτεύεσθαι. Δι' ἐμὲ μίαν μόνον ἄξιαν καὶ ἕνα μόνον σκοπὸν ἔχει τὸ πολιτεύεσθαι, τὸ ὑπηρετεῖν τὴν πατρίδα· ἂν τε λοιπὸν κυβερνῶ, ἂν τε μὴ αὐτὴν, τῇ ὀφείλω τὴν ἀφροσύνην μου καὶ τοὺς κόπους μου, δὲν νομίζω δὲ μείζονα ὑπηρεσίαν ἐν τοῖς νῦν καιροῖς ἢ τὴν νὰ συνετέλσω εἰς τὴν στρατιωτικὴν παρασκευὴν τῆς πατρίδος μου. Πρὸ ὀλίγων ἐτι ἡμερῶν συνεπλήρωσα ἕνα ἐτι σταθμὸν τοῦ βίου μου. Γινώσκω, ὅτι δὲν θὰ εἴπωσι περὶ ἐμοῦ, ὅτι ἀνεγέννησα τὴν Ἑλλάδα. Ἀλλ' ἔχω ἡσυχον τὴν συνειδήσιν, ὅτι τὴν ὑπηρετήσα, ὅσακις μὴ ἐδόθη ἀφορμὴ καὶ αὐτὴν τὴν ἡσυχίαν θέλω νὰ ἐξασφαλίσω, ὅπου δῆποτε ἂν εἴμαι τεταγμένος, εἴτε ἐν τῇ κυβερνήσει, εἴτε ἐκτὸς αὐτῆς. Δὲν ἀγαπῶ τὸν θόρυβον καὶ δὲν θὰ ἀλλάξω τώρα βίον, ἀδιαφορῶ δὲ περὶ παντὸς, ἐτι κατ' ἐμοῦ, ἂν θέλῃτε μάλιστα, καὶ ἐτι, ὑπὲρ ἐμοῦ λέγεται. Εἶμαι λοιπὸν ἀποφασισμένος ἐγὼ τε καὶ οἱ φίλοι μου, ἂν μὴ κυβερνώμεν ἡμεῖς, νὰ καταστήσωμεν ἀδύνατον τὸν βίον τῆς κυβερνήσεως ἐκείνης, ἥτις δὲν θὰ φέρῃ πρὸ τῆς βουλῆς πρῶτα πάντων τὰ στρατιωτικὰ νομοσχέδια».

Τούτ' ἐστὶ τοῦ Διαδόχου;

«Καὶ διὰ τί ὅχι; Εἶναι εὐνόητον, ὅτι θὰ ὑποβληθῶσιν εἰς ἐπεξεργασίαν. Ἀλλ' οὐδὲν ὑπάρχει κώλυμα νὰ μὴ υποβληθῶσιν αὐτὰ πρὸ τοῦ ἐλέγχου τῆς βουλῆς, μόνον καὶ μόνον, διότι εἶναι νομοσχέδια ἐκείνου, οὗ ἡ τιμὴ εἶναι ἀρρήκτως συνδεδεμένη πρὸς τὴν τιμὴν τοῦ στρατοῦ, ὃν θὰ ἀγάγῃ ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης, ἐκείνου, οὗ δόξα θὰ εἶναι πᾶσα δόξα τοῦ στρατοῦ τούτου, ἐκείνου, ὅστις, ὅταν σημάνωσιν αἱ βουλαι τοῦ ὕψιστου, θὰ γίνῃ τῶν Ἑλλήνων ὁ πρῶτος. Οὐδὲ φοβούμαι μὴ ἐπαυληθῇ καὶ πάλιν ἡ ἐν τῇ βουλῇ ἐπιρριφθεῖσα μομφή, ὅτι εἴμεθα δοῦλοι. Ὁμολογῶ ταπεινότητα, ὅτι εἶμαι δοῦλος τοῦ πρὸς τὴν πατρίδα μου καθήκοντος, τούτων δὲ νῦν τὸ πρῶτον εἶναι νὰ ὀθήσωμεν τὴν γῶραν εἰς τὸ νὰ παρασκευασθῇ πολεμικῶς ὡς οἷόν τε τάχιον, διότι ὑπάρχουσι μὲν εἰσέτι οἱ πρὸς τοῦτο καιροὶ, ἀλλ' οἱ καιροὶ οὗτοι οὐ μενετοί».

Ἀπῆλθον ἐμπλεὺς εὐφροσύνης, διότι μοι ἐδόθη ἡ εὐστοχώτερα λύσις τοῦ ζωτικώτατου ὅλων τῶν ζητημάτων, ἃτινα περιβάλλουσι τὴν τύχην σήμερον ὅλου τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους. Τὴν λύσιν ταύτην διαβλέπουσιν οἱ ἀναγνώσται μου ἐντὸς τῶν σαφειστάτων λόγων τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ἀλλ' εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀναποθέωμεν καὶ ἐξῆρσωμεν τὰ οὐσιώδη καὶ ἀπουδαίωτα αὐτῆς σημεία, τοῦτο δὲ θὰ πράξωμεν, ἂν ὁ θεὸς θέλῃ, ἐν τῷ τοῦ προσεχοῦς φύλλου κυρίῳ άρθρῳ.

Ο ἈΓΩΝ, ΕΝ Τῇ ΑΛΥΤΡΩΤῇ.

Ἐπιστέλλει ἡμῖν ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀναποκρίτης τοῦ «Ἀγῶνος» ἀπὸ 9 Νοεμβρίου 1902 τὰ ἐπόμενα:

Τὰ ἐπὶ ταῖς Πατριαρχεῖσις πράγματα βαίνουν κακῶς ὅσον εἶναι δυνατόν βεβαίᾳ ὑπὸ τὰς κρατούσας συνθήκας. Ὁ Πατριάρχης Γεωργίου, ἐν τῇ δευτέρᾳ αὐτοῦ πατριαρχείᾳ, καταργεῖται δεξιώτερος διπλωματικῆς ἐπιτυχίας ἐπεξεργασίας πρὸς τὴν Τουρκικὴν διπλωμασίαν· πιέζεται ὅμως πολυτρόπως ἀπὸ προσωπικὰς εἰσηγήσεις καὶ τοῦτο οὐσιωδῶς παρακαλεῖ τὸ ἐπ' ἀναποθέωμιν αὐτοῦ ἔργον. Κατὰ τὴν ἀρχαίαν ἐδομαδία τοὺς ἐν ταῖς Πατριαρχείαις ἀνησχολοῦνται αἱ ἀπαιτήσεις τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως περὶ παύσεως ἀφ' ἐνὸς μὲν τοῦ ἀντιπροσβλήτου Μιτυλήνης ὡς προστατεῦντος δῆθεν σωματείον συλλεγον χρημάτων ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ στόλου (!!) καὶ περὶ ἀναστολῆς τῶν διενεργουμένων συνδρομῶν διὰ τὰς ἐπισκοπὰς τῶν Πατριαρχείων. Αἱ ἀπαντήσεις εἰς ἀμφότερα τὰ αἰτήματα ὑπὲρ ὅσον ἀξιοπρεπείας τοσούτου καὶ ἀληθείας, θὰ ἐνόησαν δὲ καὶ αὐτοὶ οἱ Τούρκοι, ὅτι εἰς ἀμφοτέραις τὰς περιπτώσεις ἐγένοντο ἀπλόκαυτα ὅμματα εὐτελοῦς καταγγελίας,

ἐπὶ δὲ μόνον εὐφραν ἡνωμένη μετὰ πονηρίας γα-
ρακτικιστικῆς τῆς φυλῆς του, βαθὺν θρησκευτικὴν
πρακτικὴν, ἀτελὴ μόρφωσιν καὶ στοιχειωδὲς ἀπὸ
ἐκπαίδευσιν κατ' ὅρων να πρὸς τὴν ἐν ἡλικίᾳ 36
ἐτῶν εἰς τὸν βαθμὸν ἀντιστρατήγου! Τὴν θέσιν αὐ-
τοῦ ταύτην οὐδὲ τὰ ὠραιότερα δυνάμει του θὰ ἡδύ-
ναντο νὰ τῷ παράσχουν ὅς οἱ οὐκ ἔχοντες ἄλλην κυ-
βέρνησιν πλην τῆς τοῦ Σουλτάνου!

Ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ γνωστὸς τῶν ἀθεμιτοῦ-
γημάτων τῆς Καμπαρῖνας ἥρωας, ὁ δολοφονηθεὶς ἐν
Κων/πόλει Γανὴ μπέης ἦτον ὑπασιπστής καὶ σωμα-
τοφύλαξ τοῦ Σουλτάνου φέρων νεώτατος τὸν βαθ-
μὸν συνταγματάρχου! Ἡθέλωμεν πληρώσει οὕτως
ὁλόκληρον τόμον ἀριθμῶντες τοὺς παρ' ἄξιαν πλει-
στάκας προκλήσεις καὶ προαγομένους Τουρκαλβαν-
οὺς καὶ ὧν ἐπισήματα εἶναι οἱ νῦν ἐν τῇ ὑπὸ
ρεσίᾳ αὐτῆς τῆς ἀνακτορικῆς φρουρᾶς καὶ διαφύ-
λων ἄλλων σπουδαιωτάτων καὶ ὑψηλῶν ὑπουργη-
μάτων διατελοῦντες ἐπὶ παραβίβει πολλὰς τῆς
θεγομένης φιλοτιμίας πολλῶν ἄλλων Τούρκων
μὴ Ἀλβανῶν. Τίτλοι, βαθμοί, ἀξιώματα, τὸ πᾶν
ἀφειδῶς τοῖς παρέχεται εἰς ἀντάλλαγμα τῆς πρὸς
τὸν Ἀνακτὰ καὶ τὸ Κράτος αὐτοῦ πίστεως καὶ δὲν
ὑπάρχουσι βεβαίως λόγοι μεταμειλείας ἐκ μέρους
τοῦ βασιλῆως χορηγούντος πάντα ταῦτα! Ἰνα μὴ
ἀνατρεῖσθαι εἰς ἀρχαιοτέρους ἐποχὰς περιορίζομεθα
νὰ ἀναφύωμεν ὅτι οὐδὲν τυγχάνει ἄγνωστον, ὅτι
κατὰ τὴν πρόσφατον περίοδον τῆς ἱστορίας τῆς Ὀ-
θωμ. Αυτοκρατορίας ἐν τῷ Ρωσο-Τουρκικῷ πο-
λέμῳ τὰ ἀριστα τῶν ἐν Πιέδνα ταγματῶν τὰ κλει-
σαντὰ τὴν ἀμυνὰν ἐκείνην, ἦσαν τὰ ἐξ Ἀλβανῶν
τῆς Δίβρας οὐδεὶς ἄγνοεῖ ἐπίσης, ὅτι τὴν ἐπιμονὴν
καίτοι ἀνορελῆ ἀντίστασιν κατὰ τῆς ἐν Βοσνίᾳ καὶ
Ἑρζεγοβίᾳ Αὐστριακῆς κατοχῆς ἔκαμον οἱ Ἀλβα-
νοί. Πάντες ἐπίσης γνωρίζουν τὴν τὸν Τουρκαλβα-
νὸν στάσιν καὶ ἰδίως τὸν ἰσχυρὸν κατὰ τὸν τε-
λευταῖον ἀπαισίαν ἀναμνήσεως πόλεμον τοῦ 1897.

Τούτων οὕτως ἐγόντων, ἀδιστακτικῶς καὶ ἀσφαλῶς
δύναται νὰ πρὸς φρονῇ, ὅτι τὸ κράτιστον ἔρισμα καὶ
ισχυρότατον προπύργιον τῆς δυνάμεως τοῦ Ἰσλα-
μισμοῦ ἐν Εὐρώπῃ εἶναι οἱ Τουρκαλβανοί, πρὸς
κέντρα δὲ λακτικῶν οἱ ἀνατολικοὶ καὶ βορειοδυτι-
κοὶ τοῦ Ἀδρίου γείτονες οἱ λεγόμενοι ἐκ τῆς ὁσμῆς
οἰαδὸς οὗτοι φύσεις χυμαιοὶ ἐλπίδων.

Ἐπαναγόμεθα εἰς τὸν Ἑσάτ, ἵνα μνημονεύω-
μεν, ὅτι οὐχὶ πρὸ πολλοῦ παρίστατο ὡς θερμότη-
τος φίλος τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις Ρωσικοῦ Προξενίου,
τιμηθεὶς μάλιστα τότε καὶ δι' ἀνωτέρου Ρωσικοῦ
παρασήμου. Οὐδεμίαν δὲν νὰ ὑπάρχῃ ἀμφιβολία,
ὅτι καὶ τὰς ἐνεστάσας αὐτοῦ μετὰ τοῦ Ἰταλοῦ
Προξένου καὶ ἄλλων σχέσεις ἐκαλλιέργει ὁ πανοῦρ-
γος Γκέγκης χάριν προσωπικῶν πάντοτε συμφερόν-
των καὶ ἰδίως προσπαθὼν νὰ ὑποσκελίσῃ τὸν ἀντι-
παλόν αὐτοῦ Βαλῆν Ὁσμὴν πασᾶν. Ὁ Ἑσάτ εἶ-
ναι τὸσον εἰλικρινὲς φίλος τῆς Ἰταλίας, ὅσον καὶ ὁ
Ὁσμάν, ὁ ἀπηνὺς διώκτης τῶν κυανολευτῶν χρω-
ματισμῶν τῶν Ἰωαννινοῦν οἰκῶν καὶ καταστη-
μάτων, φίλος τῆς Ἑλλάδος.

Ἀρχαῖος

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Μετὰ τὸν βίαιον, ἀλλ' ὥραϊον κλονισμὸν τῆς
ἐθνικῆς ἡμῶν ψυχῆς ἐκ τῶν ὕβρεων τοῦ Γερμα-
νοῦ πλοῦτον τῆς Ἀδελφότητος, κλονισμὸν, ὅστις
δὲ ἦτορ εἰς βαθὺν τὸν λαὸν ψυχολόγον νὰ δι-
δῇ φαινόμενα ψυχικὰ τοῦ ἔθνους τοῦτον ἀληθῶς
διανοητικοῦ ἀξία, μετὰ τοῦτον τὸν κλονισμὸν ἐπ-
ανεπέσταν καὶ αὐτὸς εἰς τὸν κυριαρχοῦντα τῆς
ἡμέρας ταύτας θόρυβον, ὅστις ὁμοιάζει μὲ νυκ-
τερινὴν ἐν θαλάσσῃ θύελλαν φοβίζουσαν τοὺς
πάντας διὰ τῆς βίας καὶ ὁρμητικῆς πνοῆς τῆς,
οὐδεμίαν οὐδαμῶθεν παρέχουσαν ἐλπίδα, διότι
ζήφους περιβάλλει τὰ πάντα καὶ ἀλογιστία εἶναι
τοῦ ταράχου ἡ δύναμις. Κινεῖται ἡ μάλλον ὡς
θοῦνται τὰ πλήθη ὡς σπᾶνται σιτοσπάρτου ἀγορᾶ
φερόμενα ἐκεῖ, ὅπου δὲν γινώσκουσιν καὶ ὑπὸ δυνά-
μει, ὡν τὴν φύσιν καὶ τὴν οὐσίαν ἀγνωστοῖν,
ὕπερ αὐτὰ δὲ οὐδεμίαν λαμπρὰς φωτίζουσα, οὐδε-
μία φωτὸς ἀπὸς ὑποδεικνύουσα, ὅτι ἡ κίνησις
αὕτη δὲν εἶναι ἀσυνεπὴς, ὅτι ἔχει μέγαν τιμὴν
σκοπὸν, ὅτι τὰ ἐλατήρια αὐτῆς ἐσφυρηλάτησαν
πόδιο ὑψέστερον ταπεινῶν φιλοδοξῶν, ἰδανικὰ
ἐννοεῖται διὰ μαρτυρίαν ἐκατονταετηρίδων, ὅ-
περὲν τις φιλόπολις μέριμνα περὶ τῶν μελλόν-
των ἔσεται. Τὴν περὶ τῆς κινήσεως ταύτης νὰ
εἰπωμεν καὶ τίνα ἐπιδόξασιν θὰ ἀσκήσῃ ἡ ἀσθε-
νὴς φωνὴ τοῦ μικροῦ τοῦτου φύλλου, ἀφ' οὗ ἡ
κυριαρχία αὐτῆς μικροτέρας τὸν εἶναι, ὅτι
δὲν ἐγενήθη, ἵνα ἐκινήσῃ τοὺς ἀναξίους ἢ δυσ-
σημῆ ὑπολήψεις, οὐδ' ἐκνοσήσῃ αὐτὸ αἰ ἐ-
ρινύες τῶν ταπεινῶν συμφερόντων, ὁ ἥλιος πρὸς
τὰς ἀνθρώπους ἐννομείας, ὁ ἥλιος ἐπὶ ἐνοικιστικῶν
φιλοδοξῶν;

Εἰμεθα γνωστοὶ εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν,
ὅτι δὲν ἀπελπίσαμεν. Τὸ οὐκ ἐν τῇ ἀπαισιόδο-
ξῳ νόσῳ δὲν κατέλαβεν, οὐδὲ θὰ καταλάβῃ,
Θεοὶ δέοντες, τὴν ψυχὴν ἡμῶν. Ἀλλ' ἀλγοῦμεν
καὶ ἡμεῖς καὶ τοὺς ἀκούους τοῦτον ἐπὶ τῇ κατα-
στάσει τὸν συμμειῶν στεναγμῶν ἀποσπᾶσιν ὅσα
βλέπομεν καὶ ἀκούομεν κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας.
Εἰς τὴν ἐπομένην ἑβδομάδα νὰ δυνήθωμεν νὰ
μεταδώσωμεν εἰς τοὺς ἀπανταχοῦ γῆς ἐσχορι-
σμένους ἀναγνώστας ἡμῶν τὴν ἐλπίδα καὶ τὸ
θάρος κινήσεις τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐκλογῶν,
ὡς ἐλπίδα καὶ θάρρος συμβουλευόμεν πάντας νὰ
ἀντιλήσων ἐκ τῶν σπουδαιωτάτων δηλώσεων τοῦ
προσπονητοῦ τῆς ἐπομένης Ἑλλάδος, ὅς ἐν τῇ
πρώτῃ σελίδι καταχωρίζομεν. Αἱ δηλώσεις αὗται,
περὶ ὧν εἰδικότερον θὰ ἀσκηθῶμεν ἐν τῇ προσ-
εχῇ φύλλῳ, ἀποτελοῦσι τὸ ἀντικείμενον τῶν
δυσσεύσεων ἐκ τοῦ ἐκλογικοῦ σάλου ἐντυπώσεων
καὶ εἶναι προαρισμέναι ὥστε ἐκ προσώπου οὐκ ἴ-

σχυρὰς μὲν ἐν τῇ κοινοβουλευτικῇ πολιτικῇ μερίδος
τὰς ἀποφάσεις, τοὺς ὁμοθυμῶν δὲ πόθους τοῦ
ἔθνους διανέσταντα ἐρμηνεύουσαι.

ΠΟΛΛΟΙ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀναγνώστων τοῦ
ἡμετέρου, ἰδίᾳ δὲ τινες τῶν ἐν Ἀθήναις ἡρώ-
τησαν ἡμᾶς ἐπανεληλυμένους τίνα πολιτικὴν με-
ρίδα νὰ ἀκολουθήσωμεν καὶ τίνας ὑποψηφίους νὰ
ὑποστήσωμεν. Εἰς τοὺς πρώτους οὐδεμίαν θὰ
δωσωμεν ἀπάντησιν, διότι τὸ φύλλον ἡμῶν δὲν
ἀναμνηστικὴ εἰς τοὺς ἐσωτερικοὺς πολιτικοὺς ἀ-
γῶνας, εἰς τοὺς δευτέρους θὰ συστήσωμεν θεο-
μότητα τοὺς ἐπομένους τέσσαρας ὑποψηφίους:
τὸν Θεόδωρον Ρεσίνα, τὸν Ἰωάννην Πε-
σματζόγλου, τὸν Τζῶν Μὰκ Δούαλ καὶ
τὸν Σπυρ. Ἀραβαντινὸν. Ἰδοὺ δὲ διὰ τί-
νας λόγους. Οἱ τρεῖς πρώτοι ἀνεδιέχθησαν παν-
σχυροὶ μοῖροι τῆς ἐπὶ τὰ πρόσσω πορείας τῆς παρ'
ἡμῶν βιομηχανίας, ναυτιλίας καὶ ἐμπορίας. Τὰ κα-
ταστήματα τοῦ κ. Θεοδ. Ρεσίνα σκοπεύοντα ἀνὰ
πᾶσαν τὴν Ἀνατολὴν τὰ βιομηχανικὰ τῶν προί-
κων συμμεταφέρονται καὶ τὸ ὄνομα τῆς Ἑλλάδος
ἐν τιμῇ καὶ ὑπολήψει ἀνεξαρκήτως τοῦ ὅτι ἐν
Ἑλλάδι τρέφονται ἐξ αὐτῶν χιλιάδες ἑορταῶν
καὶ διδάσκονται τὴν ὁμοιοτάτην ἀγάπην πρὸς
τὴν ἐργασίαν καὶ μητέρα ὅλων τῶν ἀρετῶν. Τοῦτ'
αὐτὸ πρὸς νὰ λεχθῇ καὶ διὰ τὸν κ. Τζῶν Μὰκ
Δούαλ, τὸν ἀγγλικὴν καταγωγῆς Ἕλληνα τοῦτον
πολίτην, τὸν ὅπου τὸν αἰσθητικὴν ἰσορροπία ἐργο-
στάσια μετὰ τῶν ὁμοίων αὐτοῖς τῶν ἀδελφῶν
Βασιλειῶν συντελεσαν εἰσερεῖαι καὶ ἄλλο εἰς τὸ
νὰ καταστήσῃ ὁ Πειραιὸς τὸν μεγαλύτερον νεώριον
τῆς ἀνατολικῆς λεκάνης τῆς Μεσογείου. Ἀλλὰ
καὶ τὸ ἄλλο πρὸς νὰ λεχθῇ εἰς ἀπόδειξιν τῆς
γνησιότητος ἑλληνικῆς φιλοπατρίας τοῦ ἀνδρὸς
τούτου. Κατὰ τὸν ἀντὶ τῆς ἡμῶν πόλεμον πολλοὶ
πλοιοκτῆται βλέποντες ἀδρανῶς τὰ ἀτιμώλητα
τῶν ἐκείνου τὸν πλοῖον ἀλλὰ ἡμέρας ἡμέρας
ταῦτα τῶν μετ' ἀναγκαστικῆς καὶ ὑπερηφ-
ανίας ἀπέκρινον ὁ Τζῶν Μὰκ Δούαλ εἶπεν:
"Τὸ ἐν ἑλληνικῇ σημαίᾳ ἀνεπύκνιστον καὶ
προσφύγον ἐν ἀντιπλοῖον μου (ἔχει ἡδὴ ὀκτὼ ἑ-
τάμια), ὑπὸ ταύτην δὲ καταστραφῇ. Τῆς τῶν
πυρκαϊῶν ἡμετέρας τῶν κατακαυνόντων τοὺς
ἀντιπλοῖους μὲ τὰ ἐπιδόξα τοῦ ὁλοφάνου καὶ
προδοτοῦ, τὸν μεγαλοστόμον ἐκείνον κηρύκων
τοῦ σφάξετε καὶ σπαράξετε καὶ ἐμπνεύ-
σατε τὸν τρόμον καὶ τὴν φρίκην εἰς αἰ-
κλῶν νὰ ἐπιβίβῃ πολλοὺς ἰσχυροὺς τοιαύτης φιλο-
πατρίας; Ὁ τρίτος τῶν ὑποψηφίων, ὁ Ἰωάννης
Πεσματζόγλου, εἶναι ἰσὺς ὁ πάντων γνωστότα-
τος. Ἡ ἐν Ἀθήναις ἐγκαταστάσις τὸν ἐρημώσε
κατακαταστάσαντα σταθμὸν προοδὸν ἐν τῇ οἰκονο-
μίᾳ καὶ τῇ ἐμπορίᾳ τῆς χώρας καθ' ὅλον. Ἡ
ρογορητικὴ πρόδοος τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν, ἥτις
περιέλασε τὴν Ἑλλάδα διὰ τοῦ δικτύου τῶν ὑ-
ποκαταστημάτων αὐτῆς, εἰς αὐτὸν ὀφείλεται, οὐ
δὲν δὲ ἄλλο κατὰ τὸν πιστοποιητὴν τὴν ἐθνί-
κην Τράπεζαν ἔδωκε τόσῳ καταπληκτικῇ ὠδῇ
εἰς τὴν πρόδοον τῶν τραπεζικῶν, ἐμπορικῶν, βιο-
μηχανικῶν ἐργασιῶν ἐν Ἑλλάδι, ὅσον ἡ ἐπὶ τὴν
ἡμετέραν ἐκδοτικὴν διοίκησιν τοῦ κ. Ἰ. Πεσματζόγλου
τελοῦσα Τράπεζα τῶν Ἀθηνῶν. Παραλείπομεν
τὰς ἐθνοφυλακίας ἐλευθεροφίλους τοῦ ἀνδρὸς, σιω-
πῶμεν περὶ τῶν κολοσσίων οἰκοδομῶν, δι' ὧν
ἐξοραῖται μὲν αἱ Ἀθήναι, εὐρίσκουσι δὲ πό-
ρον ζωῆς τοσαύτη παρ' ἡμῶν ἐπαγγέλματα.

Ὁ δὲ κ. Σπυρ. Ἀραβαντινός, ἐπιστήμων δια-
κεκριμένος, τῶς ἀρετοῦς καὶ ὑπονοῦντος, ἡ
πειρώτης ὧν καὶ νωπὴν εἰς φέρων τὴν ἀνάμνη-
σιν τῶν ταλαιπωριῶν τῆς πατρίδος μας, δι' ἀν-
τησὴν ἐν τῇ κοινοβουλευτικῇ ἐλευθερίας πατρίδος
τὰ παθήματα τῆς ταλαιπώρου πατρίδος καὶ θὰ
γίνῃ ὁ διαπρύσιος ἐρμηνεύς τῶν νομῶν αὐτῆς
καὶ ἀπαγωγῶν τῶν πόνων. Τῆς μετὰ πλείονος
κέρους θὰ πρὸς τὸν οὐτὸ ἐν τῇ ἑλληνικῇ βουλῇ
τοῦ Σπυρ. Ἀραβαντινοῦ; Ὅσοι τῶν ἀναγνώστων
τοῦ ἡμετέρου, κεντηταὶ τὸ ὄνομα τῆς ψήφου
δικαίωμα ὡς ὑπερηφάνους μετὰ τῶν ἄλλων καὶ
τοῦτου τοῦ ἀνδρὸς, διότι ἐκεῖνοι μὲν ἐκπροσω-
ποῦσι τὰ κοινὰ ἐλπίδα, οὗτος δὲ θὰ ἀντιπρο-
σωπεύῃ τὴν τῇ Ἠπείρῳ τὴν ὅλην ἀλυστῶν
Ἑλλάδα, ἡ περὶ ἧς μέριμνα ἀποτελεῖ τὴν κυρίαν
ἀποστολὴν καὶ τὸν λόγον τῆς ὑπάρξεως τοῦ ἐ-
λευθεροῦ τμήματος.

ΘΕΡΜΗ καὶ ἐπιβάλλουσα ἐν σεμνοπρεπεῖᾳ ἐ-
γένετο τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν παρὰ τὸ δρι-
μύτατον ψῆφος δεξιοῦς εἰς τὸν προικτικὸν ζήτη-
σιν τῶν νεοῦντων, τοῦ προικτικῶς Νικολάου καὶ τῆς
συνέχου αὐτοῦ Ἑλένης, μεγάλης δουκίσσης τῆς
Ρωσίας. Αἱ δύο, δι' ὧν δὲ διήρχετο ἡ σεπτή
συνεδρία, ἐκοσμήθησαν διὰ σημαίων, πολλὰ δὲ
πλήθος λαοὶ συνέκρινον ἐν τῇ τῇ Πειραιεὶ καὶ
ταῖς Ἀθήναις, ὅθεν θὰ διήρχετο τὸ προικτικὸν
ζήτημα. Ἀπὸ τῆς δεκάτης πρωΐνης ὥρας κατήλθεν
εἰς Πειραιᾶ ὁ βασιλεὺς μετὰ συμμάχους τῆς ἄλλης
βασιλικῆς οἰκονομίας καὶ τοῦ ἐπὶ τούτῳ ἐλθόντος
ἐνταῦθα προικτικῶς Γεωργίου Ὑπάτου Ἀρμοστοῦ
τῆς Κρήτης, ὅπως χαρῆς αὐτῶν τὸ ζήτημα τῶν
νεοῦντων, ὁ ἀπὸ τῆς νυκτὸς τῆς προτεραίας
εἶχε φέροι εἰς Πειραιᾶ ἡ βασιλικὴ θαλαμηγός
ἡ Ἀμφιτέλλη. Ἀποβάντας ἐπὶ τῆς προικτικῆς
ἐκαιρέσεως τοὺς νεοῦντους αἱ δημοτικαὶ καὶ αἱ
ἐλλαὶ ἀρχαὶ τοῦ Πειραιῶς, ἐν ᾧ τὸ πλήθος ἐξ-
ταραχθέντες ὑπὲρ αὐτῶν Μεγαλοπρεπεστέρῳ
ὕμῳ ἐν τῇ Ἀθήναις ὑποδοχῇ. Εἰς τὸν σταθ-
μὸν τῆς δημοτικῆς ἀνέμενον ὁ Δήμαρχος Ἀθῆ-
ναίων μετὰ συμπαῖτας τοῦ δημοτικοῦ συμβου-
λίου, ὁ φρονύργος, καὶ χιλιάδες κόσμον, ἐν ᾧ
εἰς τὰς ὁδοὺς εἶχον ἐκατέρωθεν παραταχθῇ τὰ δι-
άφορα σώματα τῆς ἐν Ἀθήναις στρατιωτικῆς
φρουρᾶς. Μόλις ἐξεβάντες τὸν σταθμὸν ὁ Δή-
μαρχος Ἀθηναίων ἐκαιρέτισε τοὺς βασιλεῖς καὶ
τὸ ζήτημα τῶν νεοῦντων ἐπὶ ἐξέδρας ἰστάμενος
διὰ τῆς ἐπομένης ὥρας προσελθόντες:

Μεγαλειότατε,

Τὰ τὸν Ἑρὸν τῆς Ἀκροπόλεως βράχον, τὸν
ἐξοχότερον τοῦτον ἐν τῇ ὕψει ἀντιπροσώπων
τοῦ ἀφθίτου κάλλους, ὁ Δήμος καὶ ἡ πόλις τῶν
Ἀθηνῶν, ἡ πόλις τοῦ ὅρου καὶ τῆς χάριτος,
σπεύδει νὰ προσφωνήσῃ δι' ἐμοῦ τὸ "καλὸς ἡλ-

θεός", εἰς τὸ χαριέστατον ὄντως καὶ ὠραιότατον
βασιλικὸν ζήτημα, τὸν προικτικὸν Νικολάου καὶ
τὴν συνέχου αὐτοῦ Μ. Δούκισσαν Ἑλένην.

Τῇ ἡμετέρῃ,

Πάντες οἱ Ἕλληνες, ἰδιαιτέρως ὅμως ἡμεῖς οἱ
Ἀθηναῖοι, μετὰ τῶν ὁποίων ἐγενήθη καὶ
ἡμετέρας καὶ ὑπὲρ ἀγαπητότατος βασιλοπαί-
αίσθανόμεθα ἰδιαιτῶς κληροῦν, διότι μᾶς φέρει
ἐκ τοῦ Βορρᾶ νόμῳν ἀξίαν Σοῦ, βασιλῆα τοῦ
Αὐτοκρατορικοῦ τῶν Ρωμανῶν οἴκου, μετ' οὗ
διὰ πλείστον ἡδὴ δεσμῶν συνδέεται ἡ ἡμετέρα
Βασιλικὴ Οἰκονομία, συγγενὴ προσφιλὴ τοῦ τό-
που τῆς Ἑλλάδος κρατικῶν Αὐτοκράτορος. Καὶ ὁ
ὅπως οὗτος δεσμὸς προάφεται ἀναμφιβόλως ν'
ἀποβῇ ἐν μᾶλλον ἐπ' ἀγαθῇ τῆς Ἑλληνικῆς
Πατρίδος.

Τῇ ἡμετέρῃ,

Βασιλικὴ τὰ νῦν, εἰς αἱ Ἑλλήνεις καὶ ὡς
Ἑλλήνεις πατεῖς τὸ ἔδρον τοῦτο ἔδαφος. Εἰς τὴν
ἐκ τῆς ἐκείνου τοῦ ἡμερικῶν σου προσώπου καὶ
εἰς τὴν συγκίνησιν σου διακρίνομεν τὴν ἀγάπην
πρὸς τὴν δευτέραν σου πατρίδα ἐν ἡ ἐρχεται νὰ
ζήσῃ, παρὰ τὸ πλεονὸν τοῦ προσφιλῆς σου
συνέχου, ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν ὑψηλῶν σου συγ-
γενῶν ἐν μέσῳ λαοῦ γνωρίζοντος μ' ὅλον τὸ
αἰσθητὸν καὶ μ' ὅλην τὴν δύναμιν τῆς καρδίας
σου ν' ἀγαπᾷ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν.

Ἀντιπροσώπων τὰ αἰσθητὰ τῶν συμπολι-
τῶν μου, αἰσθητὰ εὐλαβοῦς καὶ εὐκρινεστά-
της ἀγάπης καὶ ἀφοσιώσεως, ἀναφανῶ ἐκ μέσης
καρδίας:

Ζήτησαν αἱ Α. Β. Τ. ὁ προικτικὸς Νικολάος καὶ
ἡ συνέχου αὐτοῦ προικτικῆς Ἑλένης.

Μετὰ τοῦτο καὶ τὰς συνθήσεις παραστάσεις ἡ
ὑψηλὴ συνουσία ἐπορεύθη εἰς τὴν ναὸν τῆς Μη-
τροπόλεως, ἐνθα ὁ Σ. Μητροπολίτης Ἀθηνῶν
Θεόκλητος ὑποδεχόμενος τοὺς νεοῦντους πρὸς
τῆς πόλιν τοῦ ναοῦ εἶπεν αὐτοῖς τάδε:

Τῆς Ἑλλάδος ἡ ἑκκλησία τῆς ὅλης εἰμὶ
ἀντιπροσώπος εὐχεται ὑμῖν τὸ ὡς εὖ παρέστητε
εἰς τὴν νέαν σας πατρίδα. Εὐτυχὴ θεοῦ ἔμα-
τον, εἰς ἡμεῖς ἔλαβον ὁ κλήρος νὰ προσφωνήσω
ὁμολογῶν νόμῳν λαοφιλῶς βασιλοπαίδους πρώτῃ
ἡδὴ φερῶν ἐπισκοπεύοντῃ τῇ Ἑλλάδι, ἡ ὅποια
τοῦ λοιποῦ δὲ εἶναι ἡ δευτέρα Πατρίς τῆς.

Ἐτελέσθη εἴτα ἡ νεομισμένη δοξολογία, μετ'
ἡν ἡ βασιλικὴ πομπὴ ὑπὸ τῆς ἡγεμονίας τοῦ
πλήθους καὶ τοῦς ἡγῶν τῶν σαλπύγγων, τῶν
τυμπάνων, τῶν μουσικῶν τῶν διαφόρων στρα-
τιωτικῶν σωμάτων ἀνῆλθον εἰς τὰ ἀνάκτορα. Οἱ
βασιλεῖς ὑπακούοντες ἐπανεληλυμένους τὸν δι-
μαρχον Ἀθηναίων καὶ δι' αὐτοῦ τὸν λαὸν τοῦ
Ἀστεως ἐπὶ τῇ θεομῇ δεξιῶσι τῶν περικλυμένων
νύκτων καὶ νόμῳν, ἥτις ἐθεάθη ὡραία ἐν τῇ ὡ-
ροῦν τῆς συγκινήσεως, ἥτις εἶχε καταλάβει αὐ-
τὴν καθ' ὅλον τὸ διάστημα, καθ' ὃ οὕτω ἐπισπ-
μῳς ἐνεφανίσθη πρὸς τὸν λαὸν τῆς νέας τῆς πα-
τρίδος. Εἶδε τὴν χάριν ἀποδίδουσα νὰ χαρίσῃ τῇ
Ἑλλάδι γενναίους καὶ ἠδύδους στρατηγούς, ὁ-
ψηλοὺς προμάχους τῶν ἰδανικῶν τῆς χώρας, ἥτις
μετὰ τῆς θέμενης καὶ εὐκρινεῖας ἔστρωσε τὸν
πρότον αὐτῆς ἐν τῇ κλασικῇ γῇ δρόμον δι' ἡ-
θέων καὶ βόδων.

ΣΥΝΕΠΕΙΔ Ἀλήσεως τοῦ μηχανικοῦ κ. Μπα-
λάνου ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας προέβη εἰς τὴν
σύστασιν ἐπιτροπῆς, πρὸς παραλαβὴν τοῦ δικυ-
κλίου τοῦ Παρθενῶντος τοῦ στερεοθῆτος δα-
πάναις τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας. Ἡ ἐπι-
τροπὴ αὕτη ἥτις θὰ μεταβῇ ἐπὶ τόπον τὴν προ-
σεχῇ Παρασκευὴν ἀποτελεῖται ἐκ τῶν κ. κ. Δαϊ-
φελδ διευθυντοῦ τοῦ Γερμανικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ
Ἰνστιτούτου, Ὁμολ διευθυντοῦ τῆς Γαλλικῆς σχο-
λῆς, τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας ὡς Προέδρου,
τοῦ γενικοῦ ἐφόρου τῶν Ἀρχαιοτήτων Καβεδία
καὶ δύο ἐκ τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων Ἀρχαιολόγων.
Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη διὰ πρωτοκόλλου θὰ παραλάβῃ
τὸ στερεοθῆτος μέρος.

Ο ΕΝ ΤΑΙ-ΓΑΝΙΩ προέβησαν ἀνήγγειλεν εἰς
τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, δι' αἱ ὡραὶ
ἀρχαὶ ἐπεκρίθησαν τὴν διαθήκην τοῦ αὐτοῦ ἀπο-
βάντας ὁμογενοῦς Ἀλεξανδροπούλου, δι' ἧς ἐ-
λάμβανον τὸν Παρθενῶντος τοῦ στερεοθῆτος δα-
πάναις τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας. Ἡ ἐπι-
τροπὴ αὕτη ἥτις θὰ μεταβῇ ἐπὶ τόπον τὴν προ-
σεχῇ Παρασκευὴν ἀποτελεῖται ἐκ τῶν κ. κ. Δαϊ-
φελδ διευθυντοῦ τοῦ Γερμανικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ
Ἰνστιτούτου, Ὁμολ διευθυντοῦ τῆς Γαλλικῆς σχο-
λῆς, τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας ὡς Προέδρου,
τοῦ γενικοῦ ἐφόρου τῶν Ἀρχαιοτήτων Καβεδία
καὶ δύο ἐκ τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων Ἀρχαιολόγων.

Ο ΕΝ ΣΙΚΑΓΩ ἡμετέρας προέβησαν δι' ἐγγρά-
φον πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν ἡγε-
μονίας, δι' αἱ κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα Σεπτεμ-
βριον ἐσχηχῶσαν εἰς τὴν Ἀμερικὴν 3,935,950
ἔται, λιτρῶν κορυθαῖας σιγαρίδων ἀξίας 193,887
ταλλήρων, ἀπέναντι 2,326,123 ἔται, λιτρῶν ἐλα-
σθεῶν κατὰ τὸν ἀντιστοίχον μῆνα παρελθόντος
έτους, ἀξίας 113,910 ταλλήρων.

ΠΡΟ ΗΜΕΡΩΝ ἐστάλησαν εἰς Ἀλεξανδρείαν
εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Ἑθνικοῦ Στόλου ὁρμη-
τικαὶ ἀρχαὶ χιλιάδες, αἵτινες κατεβλήθησαν εἰς τὴν
Ἑθνικὴν Τράπεζαν. Τὸ ποσὸν τοῦτο παρέχεται
ἐκ τῆς ἐπεγομένης ἐκκαθαρίσεως τῆς περιουσίας
τοῦ αὐτοῦ Ἀδελφῶν, ὅπως ὤφεται, ὡς γνωστὸν,
ἐν τῇ διαθήκῃ τῶν ἰδίων κληροδοτήματι διὰ τὴν
ναυπήγησιν ἐπιδεικνύοντα σκάφους. Τὸ μέχρι τοῦδε
ἐκκαθαρισθὲν ποσὸν διὰ τὸν εἰρημικὸν σκοπὸν ἀ-
νέχεται περὶ τὰ δύο καὶ ἡμίση εκατομμύρια δραχ-
μῶν,